

[Hans Knudsen.]

Iøvrigt skal jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til en hurtig behandling og gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Ølgaard: På partiet venstres vegne ønsker jeg at sige, at vi kan anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg vil dog, for at der ikke senere skal opstå misforståelser, gøre den tilføjelse, at i denne vor tilslutning ligger ikke, at vi dermed har givet tilslutning til selve princippet om indførelse af børnetilskud i vor skattelovgivning; men som en foreløbig løsning kan vi give lovforslaget vor støtte.

Poul Møller: På mit partis vegne kan også jeg give lovforslaget min tilslutning og anbefale det høje ting at stemme for det.

Det er nu to år siden, man gennemførte den ændring i vort tilskudssystem, at man i stedet for at give tilskud til nedbringelse af varepriserne gik over til at give børnerige familier denne form for skattelettelse. Jeg tror, ordningen har virket tilfredsstillende i modsætning til de tidligere, meget dyrere ordninger, som var meget vanskeligere at administrere, med direkte tilskud til nedbringelse af priserne, hvorved vi fik disse dobbeltprissystemer. Jeg vil gerne samtidig sige, at jeg synes, tidspunktet snart må være kommet for det høje ting til at overveje, om man skal gå videre ad denne vej og afskaffe de sidste tilskudsordninger, vi har. Vi har nu på tolvte eller trettende år en særlig rugbrødstilskudsordning, og man kan vel sige så meget om denne tilskudsordning, at omend den ikke bliver overtrådt, kan den friste, den kan friste slemt visse steder, og man skal ikke lede nogen i fristelse. Jeg tror, man kunne spare en hel del penge ved at undlade at lede nogen i den fristelse, som ordningen med de store rugbrødstilskud frembyder, og i stedet for gå over til den ordning, vi for kødets og flæskets vedkommende indførte for 2 år siden.

Jeg kan på mit partis vegne udtale min tilfredshed med den ændring, den højtærede finansminister har stillet forslag om ved indføjelsen af stk. 3 til § 3.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Axel Sørensen: Den nyordning, man i 1950 traf ved at gennemføre loven om børnetilskud som erstatning for de indtil da gældende rabatorrdninger, kan mit parti fortsat tiltræde.

I det foreliggende lovforslag er der som

nævnt indføjlet en enkelt ny bestemmelse, som går ud på, at i de tilfælde, hvor der er sket separation eller skilsmisse og moderen som følge heraf har fået forældremyndigheden over nogle af børnene, tilkommer det hende at få udbetalt, efter fradrag af skat, det forholdsvis beregnede beløb. En sådan bestemmelse synes såre rimelig og må kunne administreres af kommunerne, medens skatterådene, som beregner det tilskudsbeløb, der tilkommer den på mandtalslisten opførte hovedperson, ikke kender de enkelte forhold, der måtte gøre sig gældende. Jeg forstår udmærket den tanke, der er kommet til orde her i tinget, tanken om at lade børnetilskuddet udbetale til moderen, men sådan som beregningen sker i finansministeriet og hos skattemyndighederne, vil det volde vanskeligheder. Hvis man i udvalget kunne finde frem til en ordning, således at moderen i så godt som alle tilfælde kunne få udbetalt tilskuddet, ville det sikkert være et skridt i den rigtige retning. Jeg tror, man må kigge nærmere på hele spørgsmålet og se at finde frem til en ordning, som giver muligheder i så henseende.

Dermed skal jeg tilsige mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Niels Pedersen: På grund af omlægning af dagsordenen i det høje ting i dag er retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen forhindret i at være tilstede nu, og jeg vil derfor tillade mig at gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Det har en helt anden karakter end de to foregående forslag, vi har behandlet. Her er der tale om udgifter for staten. Man erkender åbenbart, at borgernes økonomi er så anstrengt, at navnlig familier med børn dør med et klare dagen og vejen. Denne erkendelse er retsforbundet enig med regeringen i, men vi mener rigtignok, at det væsentligst skyldes regeringens egen politik, at der er disse vanskeligheder, og at man bør gå en helt anden vej for at bedre borgernes indtægter. Det er egentlig en storartet gestus fra statens side således kontant at betale omkring ved 100 kr. til hvert barn om året. Børnetilskuddet trækkes fra den pålignede direkte skat, og det kan dermed fastslås, at man nu også yder statstilskud til betaling af skatterne. Nu mangler vi bare, at tilskuddet gøres så stort, at skatten helt bortfalder, så er sagen jo i orden.

Nu er der blot det kedelige ved det, at staten ikke sådan uden videre kan give kontant tilskud til borgerne på ialt 106 mill.